

شیوه نامه بازنشستگی عضو هیات علمی
دانشگاه علوم پزشکی ایران

مصوب ۹۵/۰۳/۰۴ شورای دانشگاه

دانشگاه موظف است اعضای هیات علمی خود را با توجه به مرتبه علمی آنان و به شرح ذیل بدون نیاز به درخواست عضو ذینفع بازنشسته نماید.

عضو هیات علمی از لحاظ بازنشستگی و وظیفه جز در مواردیکه در آیین نامه اداری استخدامی اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی ایران تصریح گردیده‌است، تابع قوانین و مقررات مستخدمین رسمی کشوری و قانون اصلاحات بازنشستگی و مقررات وظیفه مورخ ۱۳۶۸/۱۲/۱۳ و ۱۳۷۹/۲/۱۳ مجلس شورای اسلامی و اصلاحات آن و معیارهای مشروحه ذیل می باشد:

۱. مربی آموزشی / مربی پژوهشی ۶۵ سال سن یا ۳۰ سال سابقه خدمت
۲. استادیار آموزشی / استادیار پژوهشی ۶۵ سال سن یا ۳۰ سال سابقه خدمت
۳. دانشیار آموزشی / دانشیار پژوهشی ۶۷ سال سن یا ۳۰ سال سابقه خدمت
۴. استاد آموزشی / استاد پژوهشی ۷۰ سال سن یا ۳۰ سال سابقه خدمت

در خصوص موارد ۲ و ۳ و ۴ در صورتیکه عضو هیات علمی دارای شرایط ذیل باشد حداکثر تا ۵ سال می تواند مازاد بر سقف فوق اضافه خدمت نماید.

ردیف	شرایط	حداکثر امتیاز
------	-------	---------------

۳ امتیاز	عضویت در کمیته های دانشگاهها و وزارتخانه ها		۱.
۵ امتیاز	داشتن فعالیتهای مدیریتی و اجرایی در دانشگاه و وزارتخانه		۲.
۲ امتیاز	کسب نمره ۱۵ درصد بالای گروه در ارزشیابی تدریس		۳.
۴ امتیاز	کسب نمره ۱۵ درصد بالای گروه در ارزشیابی مدیر گروه و تایید رئیس دانشکده		۴.
۴ امتیاز	عضویت در بردهای تخصصی رشته مربوطه		۵.
۵ امتیاز	میزان حضور فعال عضو هیات علمی در محیط کار		۶.
۲ امتیاز	نیاز گروه آموزشی و دانشگاه به رشته تخصصی عضو هیات علمی		۷.
۱ - امتیاز	زیر ۲	شاخص بالای علمی بین المللی عضو هیات علمی (h-index)	۸
۰ امتیاز	۲		
۱ امتیاز	۲-۴		
۲ امتیاز	۴-۶		
۳ امتیاز	۶-۸		
۴ امتیاز	۸-۱۰		
۵ امتیاز	بالای ۱۰		
۳۰	مجموع امتیازات:		

(به ازای هر ۶ امتیاز می توان یک سال بازنشستگی عضو هیات علمی را به تاخیر انداخت)

تبصره ۱: سابقه خدمت آن دسته از استادیارانی که در ۴ سال آخر منتهی به ۳۰ سال خدمت، موفق به کسب حداقل ۸۰ درصد امتیازات ارتقا به مرتبه دانشیاری و کسب حداقل ۷۵ درصد امتیازات لازم از بندها و مواد تعیین کننده و یا حداقل ۸۵ درصد امتیازات ارتقا به مرتبه دانشیاری و کسب حداقل ۸۰ درصد امتیازات لازم از بندها و مواد تعیین کننده از آیین نامه ارتقا مرتبه می شوند، به ترتیب تا ۳۲ و ۳۳ سال و با رعایت سقف سنی ۶۵ سال قابل افزایش است (بدون در نظر گرفتن جدول فوق).

تبصره ۲: سن بازنشستگی آن دسته از دانشیارانی که در ۵ سال قبل از سن ۶۷ سالگی، موفق به کسب ۷۵ درصد امتیازات ارتقا به مرتبه استادی می شوند، به ۷۰ سالگی قابل افزایش است (بدون در نظر گرفتن جدول فوق).

تبصره ۳: سن باز نشستگی آن دسته از اعضای هیات علمی که موفق به کسب عنوان "عضو هیات علمی نمونه کشوری" شده اند با درخواست عضو ذینفع تا ۳ سال قابل افزایش است (بدون در نظر گرفتن جدول فوق).

تبصره ۴: دانشگاه می تواند در موارد خاص و در صورت نیاز به خدمات عضو هیات علمی با مرتبه مربی و استادیاری واجد شرایط باز نشستگی، که در امور آموزشی یا پژوهشی برجسته و شاخص می باشند، با رعایت حداکثر ۶۵ سال با پیشنهاد رئیس دانشگاه و تصویب هیات امنای به صورت سالیانه و حداکثر تا سقف ۵ سال باز نشستگی وی را به تعویق اندازد (بدون در نظر گرفتن جدول فوق).